

Rodziny zastępcze (4)

dok. ze str. 2

Świadczenia pieniężne

zwiększone o dodatkowe 20% z kwoty 1647 zł.

Do zadań tej rodziny należy:

1. pozostawanie w gotowości przyjęcia dziecka (wola rodziny zastępczej do przyjęcia dziecka wskazane przez PCPR w Strzelcach Opolskich o każdej porze dnia i nocy),
2. świadczenie opieki i wychowania (obowiązek rodziny zastępczej do sprawowania osobiście opieki i wychowania nad umieszczonym w rodzinie zastępczej dzieckiem).

Ta forma opieki krótkoterminowej jest szczególnie ważna w przypadku nagłej potrzeby zapewnienia opieki dziecku jej pozbawionemu. Nagłe oderwanie dziecka z dotychczasowego środowiska oraz rodziny biologicznej jest ogromnym przeżyciem dla każdego dziecka, a pobyt w placówce opiekuńczo-wychowawczej jest zawsze związany z poczuciem porzucenia, samotności. Ww. rodzina zastępcza ze względu na swój szczególny charakter ma możliwość zajęcia się problemami każdego dziecka z osobna, wczucia się w jego trudną sytuację, wysłuchania jego żalów oraz wyjaśnienia zaistniałej sytuacji.

Niespokrewniona z dzieckiem wielodzietna lub specjalistyczna rodzina zastępcza otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości do 120% podstawy tj. 1.976, 40 zł, nie mniej jednak niż wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Każdy z nas ma wspomnienia z dzieciństwa, czy te dobre czy te złe zawsze kojarzą się nam z pełnym ciepła i miłości domem rodzinnym, mamą i tatą. Są jednak osoby, które takich wspomnień nie mają. Dzieje się tak dlatego, że kiedyś oddano je do domu dziecka i w ten sposób ode-

brano im dobre wspomnienia, tożsamość a pozostawiono te złe, związane z interwencjami Policji, butelką po alkoholu, przemocą w rodzinie. Później ich wspomnienia to pamiętkowe zdjęcie z domu dziecka z kilkudziesięcioma innymi dziećmi, bez bliskiej osoby, przyjaznego uśmiechu, ciepła. Wewnątrz dzieci, które wychowują się przez dłuższy czas w placówkach następują często nieodwracalne zmiany.

Dział Pomocy Rodzinie i Dziecku zajmuje się między innymi:

- Organizowaniem dzieciom pozbawionym częściowo lub całkowicie opieki rodzicielskiej lub niedostosowanym społecznie pomocy w formie zastępczej opieki rodzinnej poprzez:
  - * realizację postanowień, orzeczeń i wniosków Sądu Rodzinnego i Opiekunczego o umieszczeniu dziecka w rodzinie zastępczej, placówkach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenie w tym zakresie stosownej dokumentacji,
  - * przygotowanie stosownych decyzji administracyjnych o wysokości pomocy dla rodzin zastępczych oraz realizację tych świadczeń,
  - * współpracę z sądami i Ośrodkiem Adopcyjno - Opiekunczym w zakresie przygotowywania opinii o kandydatach na rodzinę zastępczą,
  - * przeprowadzanie wywiadów środowiskowych i pracę socjalną u rodziców biologicznych i rodzin zastępczych,
  - * przygotowywanie umów cywilno - prawnych dla rodzin zastępczych pełniących zadania pogotowia rodzinnego oraz nadzór i

kontrola tych rodzin, wydawanie decyzji administracyjnych o odpłatności rodziców biologicznych za pobyt ich dzieci w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej;

- * kwalifikowaniem i kierowaniem wychowanków do placówek opiekuńczo-wychowawczych;
- * udzielaniem pomocy na kontynuowanie nauki, usamodzielnienia i integrację ze środowiskiem osobom opuszczającym rodziny zastępcze, niektóre placówki opiekuńczo-wychowawcze i domy pomocy społecznej, zakłady poprawcze, schroniska oraz specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze; współpracę z Ośrodkiem Adopcyjno-Opiekunczym, sądami, Policją, szkołami

„... dziecko dla pełnego i harmonijnego rozwoju swojej osobowości powinno wychowywać się w środowisku rodzinnym w atmosferze szczerego, miłości i zrozumienia ...”
(Konwencja Praw Dziecka)

**Konieczne przyjdź lub zadzwoń:
Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie
Ul. Chrobrego 5,
47-100 Strzelce Opolskie
Tel. (077) 461-33-81**

Na tym kończymy nasz cykl artykułów dotyczący rodzinnej opieki zastępczej mając nadzieję, że przybliżył on pojęcie rodziny zastępczej, jej obowiązków i praw oraz że zachęcił do podjęcia decyzji o pomocy dziecku.

Irena Brolik

WAKACYJNE ZAKUPY na urlopie w Polsce i UE

Będąc na urlopie często dokonujemy zakupów, niejednokrotnie pod wpływem chwili. Nie zawsze są to zakupy przemyślane. Zdarza się, iż zmuszeni jesteśmy składać reklamację. Mimo urlopowego bez troskiego nastroju warto pamiętać o naszych prawach konsumenckich i podstawowej rzeczy czyli o **zachowaniu dowodu zakupu**. Bez dowodu zakupu trudno bowiem dochodzić swych roszczeń.

Jednolity rynek Unii Europejskiej stwarza konsumentom większe możliwości wyboru najkorzystniejszej oferty produktów i usług. Konsumentom mają olbrzymi wybór: asortyment produktów znajdujących się w sprzedaży w całej Unii Europejskiej jest szerszy niż kiedykolwiek, a dzięki euro można łatwo porównywać ceny. **Konsumentów kupujących towary i usługi w całej Unii Europejskiej chronią też te same przepisy prawa konsumenckiego, warto się z nimi zapoznać nim udamy się na nasze europejskie zakupy.**

Na poziomie europejskim kwestie sprzedaży i reklamacji reguluje: dyrektywa 1999/44/EC z 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji. Należy podkreślić, że dokument ten wyznacza minimalne standardy ochrony, ale w praktyce konsument nie może powołać się tylko na tę dyrektywę podczas dochodzenia roszczeń. Ponadto poszczególne państwa członkowskie mogą ustanowić wy-

ższy poziom ochrony konsumenta poprzez wyznaczenie surowszych wymogów w stosunku do przedsiębiorców niż poziom zapewniony w dyrektywie.

W Polsce uprawnienia konsumentów w tej sferze reguluje ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 z późn. zm.). Obojętnie, czy kupimy towar w Szczecinie czy w Londynie - możemy na tych samych zasadach złożyć reklamację.

W razie problemów z zakupami na terenie kraju pomocą służą Powiatowi Rzecznicy Konsumentów, natomiast w razie zakupów na terenie UE o pomoc zwrócić możemy się do Europejskiego Centrum Konsumenckiego (Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, tel. 022 5560118). Dyrektywa dotyczy umów zawieranych między konsumentami a przedsiębiorcami. Do Europejskiego Centrum Konsumenckiego zgłaszają się czasem osoby, które kupiły używany samochód w Niemczech. W trakcie analizy sprawy okazuje się, że samochód został kupiony od osoby indywidualnej. Należy podkreślić, że w takich przypadkach kupujący nie ma uprawnień wynikających z „niezgodności towaru z umową”. Wtedy zastosowanie ma prawo cywilne, w szczególności przepisy regulujące zasady wykonania zobowiązań oraz odpowiedzialności z tytułu nienależytego wykonania zobowiązań. Jeśli dokonujemy zaplanowanego

wcześniej zakupu, warto porównać ceny i warunki sprzedaży w różnych krajach i punktach sprzedaży. Mogą się one zasadniczo różnić pomiędzy poszczególnymi państwami, a nawet różnymi sklepami w jednym kraju. W pierwszej kolejności odpowiedzialność za wadliwy towar ponosi sprzedawca. Jest on zobowiązany do zapoznania się z naszymi roszczeniami. Ze względu na odległość, kontakt ze sprzedawcą mającym siedzibę za granicą jest utrudniony. Jednak musimy powiadomić sprzedawcę o zaistniałej sytuacji, aby miał szansę podjąć właściwe kroki. Czasami przedsiębiorca z siedzibą za granicą może skierować nas do firmy w Polsce, z którą współpracuje.

Jeśli realizujemy nasze prawa na podstawie gwarancji to należy sprawdzić, kto jest gwarantem w tym konkretnym przypadku. Większość gwarancji jest wystawiana przez producentów towarów. Wtedy trzeba zgłosić reklamację u gwaranta, czyli w serwisie producenta/sprzedawcy, którego adres powinien być podany w gwarancji. Niezależnie od tej możliwości, w dalszym ciągu sprzedawca jest zobowiązany do pomocy. W celach dowodowych powinniśmy zgłaszać wadliwość towaru na piśmie, za potwierdzeniem ze strony przedsiębiorcy.

Istnieją dwa tryby składania reklamacji:

- z tytułu gwarancji i obowiązują wówczas zapisy gwarancji i
- z tytułu niezgodności towaru z umową.

NIEBEZPIECZNE PRODUKTY CHEMICZNE STOSOWANE W DZIAŁALNOŚCI ZAWODOWEJ

Ustawa z dnia 11 stycznia 2001 roku o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84 z późn. zm.) wraz z przepisami wykonawczymi określa warunki, w tym zakazy i ograniczenia produkcji i wprowadzania do obrotu substancji i preparatów chemicznych (to znaczy mieszanin dwóch lub więcej substancji), a także stosowania ich w działalności zawodowej.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy przez osoby wprowadzające substancje lub preparaty do obrotu i stosujące je w działalności zawodowej sprawuje przede wszystkim Inspekcja Sanitarna. Innymi instytucjami sprawującymi nadzór są również:

- Inspekcja Ochrony Środowiska – w zakresie zagrożeń dla środowiska,
- Państwowa Inspekcja Pracy – w zakresie nadzoru i kontroli przestrzegania przepisów ustawy przez pracodawców,
- Państwowa Inspekcja Handlowa – w zakresie oznakowania opakowań jednostkowych produktów niebezpiecznych w sprzedaży hurtowej i detalicznej,
- Państwowa Straż Pożarna w zakresie właściwego oznakowania miejsc składowania substancji i preparatów, a także Straż Graniczna i organy celne.

Klasyfikacja według zagrożeń dla zdrowia i środowiska.

Obowiązkiem producentów i importerów wprowadzających produkty chemiczne do obrotu jest dokonanie klasyfikacji pod względem stwarzanych zagrożeń dla zdrowia człowieka lub środowiska. w rozumieniu ustawy, substancjami lub preparatami niebezpiecznymi są produkty chemiczne zaklasyfikowane co najmniej do jednej z kategorii zagrożeń. Istnieje 15 kategorii zagrożeń: substancje i preparaty o właściwościach **wybuchowych lub utleniających**, substancje i preparaty **skrajnie łatwopalne, wysoce łatwopalne, łatwopalne, bardzo toksyczne, toksyczne, szkodliwe, żrące, drażniące, uczulające, rakotwórcze, mutagenne, działające szkodliwie na rozrodczość oraz niebezpieczne dla środowiska**.

Oznakowanie opakowań.

Producent lub importer niebezpiecznych substancji lub preparatów ma obowiązek oznakować opakowania substancji i preparatów niebezpiecznych zgodnie z przepisami podanymi w rozporządzeniu z dnia 2 września 2003 roku (Dz. U. Nr 173, poz. 1679 z późn. zm.) Oznakowanie umieszczone na opakowaniach musi zawierać między innymi: nazwę substancji lub preparatu niebezpiecznego, dane producenta i importera oraz znaki ostrzegawcze informujące o zagrożeniach (tzw. piktogramy – czarne symbole na żółto-pomarańczowym tle) i napisy dotyczące bezpiecznego stosowania produktu.

Szczególne przepisy nakazują zapatrywanie niektórych produktów w zamknięcia utrudniające otwarcie przez dzieci oraz wyczuwalne dotykem ostrzeżenie o niebezpieczeństwie (najczęściej w postaci wypu-

kłego trójkąta umieszczonego bezpośrednio na opakowaniu)

Karta charakterystyki.

Samo oznakowanie opakowania niebezpiecznego produktu chemicznego zawiera zbyt mało informacji dla profesjonalnego użytkownika, który stosuje ten produkt w swej działalności zawodowej. Dlatego informacje te powinny być uzupełnione bardziej szczegółowymi danymi koniecznymi dla zapewnienia ochrony ludzi i środowiska. Są one dostępne w kartach charakterystyki substancji lub preparatu niebezpiecznego. Karta charakterystyki jest narzędziem informacji przekazywanym w łańcuchu dostaw – od producenta lub importera, poprzez dystrybutorów aż do użytkowników. Zawiera ona informacje wykorzystywane podczas określania zasad bezpieczeństwa przy stosowaniu produktu (m.in. dotyczące udzielania pierwszej pomocy, sposobu magazynowania, postępowania z produktem na wypadek pożaru, stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej, stwarzanych zagrożeń). Wzór karty charakterystyki określił Minister Zdrowia w rozporządzeniu z dnia 3 lipca 2002r. (Dz. U. Nr 140, poz. 1171 z późn. zm.). Kartę charakterystyki powinna dostarczyć osoba wprowadzająca takie substancje lub preparaty do obrotu, która jest ich producentem, importem lub dystrybutorem. Osoba wprowadzająca do obrotu substancje niebezpieczne lub preparat niebezpieczny jest obowiązana do bezpłatnego udostępniania ich odbiorcy kart charakterystyki takiej substancji lub preparatu, najpóźniej w dniu ich pierwszej dostawy, a następnie do jej aktualizacji w przypadku pojawienia się nowych, istotnych informacji.

Podstawowe obowiązki pracodawcy.

Obowiązek posiadania kart charakterystyki substancji i preparatów niebezpiecznych stosowanych w działalności zawodowej wynika zarówno z Ustawy o substancjach i preparatach chemicznych, jak i z Kodeksu pracy.

Osoba stosująca niebezpieczne produkty ma obowiązek zapoznania się z treścią karty charakterystyki. Pracodawca powinien również sporządzić spis wszystkich substancji i preparatów niebezpiecznych stosowanych w działalności zawodowej. Ponadto substancje i preparaty **bardzo toksyczne, żrące oraz metanol** mogą być stosowane w działalności zawodowej pod warunkiem:

- zgłoszenia właściwemu terenowo państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu najpóźniej w dniu ich nabycia pierwszy raz,
- prowadzenia przez użytkownika ewidencji ich rozchodu,
- zabezpieczenia ich przed przejęciem przez osoby niepowołane.

Wymienione wyżej wymogi i ograniczenia, a także prowadzenie specjalnego nadzoru nad substancjami i preparatami niebezpiecznymi mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobom stosującym te produkty na swoich stanowiskach pracy.

*Adam Szczerek
Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Strzelcach Opolskich*